

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مشکل انزوای اجتماعی و پرخاشگری امیررضا دانش آموز پایه ی پنجم را کاهش دهم

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

قادر بیت اللهی - کارشناسی، علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند، اداره آموزش و پرورش شهرستان تبریز، آموزگار ناحیه ۵ تبریز.

سکینه بهرامی - دانشجوی مقطع دکتری، زبان و ادبیات عرب، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان.

صمد ناجی - کارشناسی ارشد، روانشناسی، دانشگاه تبریز، اداره آموزش و پرورش شهرستان تبریز، آموزگار ناحیه ۵ تبریز.

خلاصه مقاله:

این تحقیق که به روش اقدام پژوهی انجام شده، به چگونگی فرایند کاهش مشکل انزوای اجتماعی و پرخاشگری امیررضا، دانش آموز پایه ی پنجم دبستان معرفت اولی کندی پرداخته است. هدف این پژوهش، بهبود بخشیدن یا برطرف کردن مشکل انزوای اجتماعی و پرخاشگری پسری است به نام امیررضا، که داشتن یک زندگی آرام را برای خود و اطرافیانش تبدیل به یک آرزو کرده است. در این پژوهش با بهره گرفتن از ابزارهایی چون مشاهده ی رفتار، پرسش نامه باس- پری، مصاحبه، سایتهای اینترنتی و منابع علمی مختلف، در پی یافتن علل ناآرامی امیررضا بودیم، با تشخیص این موضوع، که از طرفی پرخاشگری امیررضا از نوع خصمانه ی بیرونی است و از طرف دیگر، از مهمترین علل پرخاشگری او، شرایط روحی و روانی حاکم بر خانواده و ناکامی ناشی از آن میباشد، توانستیم با ارائه ی راهکارهایی چون مسئولیت دادن، مشاوره با اولیای امیررضا، تشویق به موقع، احترام گذاشتن به خواسته هایش و... نسبت به جلب اعتماد این دانش آموز و کاهش پرخاشگری او قدمی برداریم.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، اعمال پرخاشگری، شخصیت، خشم، پرسش نامه باس - پری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526890>

